

ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds sagde: Lad os se at faa en Lov ud deraf, som ikke kan benyttes. Jeg synes, at det er en ganske mærkelig Stilling, og jeg stiller mig ganske anderledes. Saa vidt jeg ved, har Flertallet i denne Sal, Reformpartiet, paa sit Program at skaffe os en Retsreform, og jeg vil derom sige, at jeg havde rigtignok ikke ventet, at denne Retsreform skulde begynde med, at vi stærpede Straffene og forøgede Antallet af Retsfager. Jeg havde ikke tænkt mig denne Retsreform gaaende i Retning af at stærpe Domstolens Magt og Politiets Magt. Jeg havde tværtimod ventet, at naar Venstre satte Retsreformen paa sit Program, vilde det tage fat i stik modsat Retning, nemlig saa vidt muligt mildne Straffene, saa vidt muligt give de tiltalte Lejlighed til at bevise deres Uskyld og saa vidt muligt arbejde hen til, at Politiets Magtmidler ikke kunne misbruges. Loven maa være til først og fremmest for at beskytte Befolkningen, dernæst for at beskytte de tiltalte og endelig det hele Samfund. Det vilde være trist for mig, om Venstres Krav paa en Retsreform skulde løbe ud i dette ene, saaledes at vi maatte vende tilbage til vore Vælgere med dette som det eneste Resultat, at vi havde faaet Tvangsarbejde, en hel ny Straffearr, indført — vi, der i sin Tid bleve valgte jom de, til hvem Oppositionen saa hen med Tilid! Jeg finder ingen som helst Anledning til, at vi skulde forsøge vore Straffe med en ny og hidtil ukendt Straf som Tvangsarbejde paa et saa løst Grundlag som her. Jeg kan, som jeg før bemærkede, anerkende, at det ærede Udvalg har forbedret det Forslag, der foreligger, og kan da stemme for denne Forbedring i samme Haab, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds, nemlig, at den ærede Justitsminister saa ikke kan bruge Loven. Jeg vil, som sagt, stemme for Udvalgets Ændringer, men vil, naar den Tid kommer, stemme mod Lovforslaget i dets Helhed.

Reis: Jeg kan i Modsætning til det ærede Medlem, som nu satte sig, udtale, at jeg finder, at Lovforslaget ingenlunde har modtaget nogen Forbedring ved de Ændringer, der foreligger fra Udvalgets Side. Jeg er af den Mening, at Lovforslaget, saaledes som det kommer til os fra det andet Ting, ikke vil have nogen særlig stor eller gennemgribende Betydning til at raade Bod paa det Samfundsønde, som det var bestemt til at afhjælpe, og jeg tror, at dets Evne i saa Henseende vil blive endnu ringere og endnu svagere, naar de Ændringer, der

foreligger fra Udvalgets Side, blive foretagne. Jeg skal imidlertid ikke, saaledes som Stemningen har været i Udvalget, vidtløftig komme ind paa de enkelte Realitetsspørgsmaal, som ellers kunde give Anledning til Drøftelse. Jeg skal kun udtale, at jeg paa de fleste Punkter kan slutte mig til de Betragtninger, den højtærede Justitsminister fremførte, og som kortelig gik ud paa, at Udvalgets Bestræbelser vare gaaede ud paa, at Lovforslaget skulde kunne finde Anvendelse i endnu færre Tilfælde, end det i Forvejen kunde antages at ramme. Jeg er saaledes enig i, at det ser ejendommeligt ud, at der i § 1 opstilles dobbelte Betingelser for, at der skal kunne finde offentlig Paatale Sted, men jeg skal paa den anden Side indrømme, at efter min Mening maatte man lægge en betydelig Vægt paa de Indvendinger, der ere fremkomne i Landstinget mod det Kriterium, som fra først af var det ene afgørende for at bestemme, hvor vidt offentlig Paatale skulde finde Sted, nemlig at Wolden skulde være udøvet mod sagesløs Mand. Det er nemlig, som det udførligt paavistes, saaledes, at om denne Betingelse er til Stede eller ikke, vil meget ofte først vise sig paa et meget sent Stadium af Undersøgelsens Gang, og saa vil man altsaa kunne risikere, at hele det Arbejde, der er foretaget, alle de Undersøgelser, der ere skete, al den Ulejlighed, der er fornødt, haabe Parter og Vidne er spildt, og hvis Sagen ikke skal opgives eller falde bort, skal den paagældende begynde Sagen forfra som privat Sag. Det fandt man med Rette var en uheldig Fremgangsmaade, og derfor valgte man disse ydre, men let kendelige Kendetegn paa, hvor vidt offentlig Paatale skulde finde Sted eller ikke, nemlig at Handlingen var forbunden med en Krænkelse af den offentlige Fred eller med Overtrædelse af Politiforskrifter. — Jeg skal indskrænke mig til i Forbigaaende særligt at bemærke, at jeg, som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, ikke har kunnet tiltræde Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 7, som jo gaar ud paa, at der ikke i Tvangsarbejdsanstalterne skal kunne anvendes korporlig Revselse mod Individuer, som sidde der ifølge Dom, og paa hvem der forgæves er anvendt Cellestraf. Jeg finder, at dette vilde være urimeligt og unaturligt, saa meget mere som det jo er kommet frem — den ærede Ordfører var ogsaa inde paa det —, at vore Arbejdsanstalter i en betænkkelig Grad savne de fornødne Tvangsmidler over for genstridige Fanger. Det er udførligt fremhævet i Landstinget, at den Straf, man ser mest anvendt, er, at der nægtes dem Udbetaling af Overarbejdsfortjeneste, men